

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/168/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112207840
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112207840.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členov senátu JUDr. Borisa Minksa a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľov: 1. Z. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., R. XXX/XX, 2. L. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., R. XXX/XX, zast. JUDr. Zuzanou Porubskou, advokátkou so sídlom v Nitre, Farská 25, proti odporcovi: Spoločenstvo Mladých, spoločenstvo vlastníkov bytov so sídlom v Nitre, Petzwalova 56, IČO: 37 858 297, zast. N. Q. I., bytom B., U. XXX/X, o zaplatenie 4.408,02 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľov a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 19. novembra 2013 č. k. 18C/191/2013-149, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e .**

V napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v I. a v 2. rade sumu 4.124,06 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.124,06 eura od 02. 03. 2012 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 1, 2 zák. č. 182/1993 Z. z. a na základe vykonaného dokazovania zistil, že navrhovatelia v I. a v 2. rade boli bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, nachádzajúcich sa v kat. úz. B. parc. č. 7261/123, 7261/136, 7261/137, 7261/138 a to bytu číslo XX, 5. podlažie, vchod o. č. 60, tak ako to vyplýva z LV č. XXXX a dňa 01. 01. 2011 uzatvorili Zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov podľa § 7 a nasl. zák. č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Na predmetnom byte mali navrhovatelia ako vlastníci bytov nedoplatky na úhradách za služby spojené s užívaním bytu a do fondu opráv, ktoré uhradili. Navrhovatelia okrem nedoplatkov uhradili aj poplatok z omeškania, ktorý bol uvedený v bode 2., písm. c) článku VIII. pre prípad omeškania s preddavkami do fondu prevádzky, údržby a opráv. Následne navrhovatelia v I. a v 2. rade predmetnú nehnuteľnosť odpredali. Právna zástupkyňa požiadala o zmenu petitu návrhu, ktorú súd pripustil na pojednávaní dňa 05. 09. 2013 tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom v I. a v 2. rade sumu 4.408,02 eura s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.408,02 eura od 15. 11. 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania tak, ako bude vyčíslená v písomnom vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia a to všetko na účet právnej zástupkyne JUDr. Zuzany Porubskej, advokátky so sídlom Farská 25, Nitra do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že odporca nemal dôvod žiadať od navrhovateľov zaplatenie sumy titulom poplatku z omeškania, nakoľko ani v Občianskom zákonníku, ani v zák. č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytových a nebytových priestorov nie je uvedené, že by odporca mohol žiadať poplatok z omeškania v prípade omeškania s platením preddavkov na služby a plnenia spojené s užívaním bytu,

ako i prispievania do fondu opráv. Z týchto dôvodov súd mal za to, že nebolo možné platne dohodnúť poplatok z omeškania, nie je možné dohodnúť ani výšku úroku z omeškania, ktorá je daná nariadením vlády, § 3 č. 87/1995 Zb. Keďže navrhovatelia v I. a v 2. rade si neplatili platby spojené s užívaním bytu, neprispievali na tvorbu fondu opráv, prevádzky, údržby, súd mal za to, že odporca by mal nárok iba na zaplatenie zákonného úroku z omeškania za čas omeškania s platbami navrhovateľov. Teda odporca mal nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 2.002,93 eura za obdobie od 01. 01. 2010 do 21. 02. 2011, čo je suma 205,94 eura, zo sumy 645,76 eura za obdobie od 22. 02. 2011 do 30. 04. 2011, t.j. 10,82 eura a 9,25% úrok z omeškania zo sumy 1.733,33 eura za obdobie od 01. 05. 2011 do 30. 09. 2011 67,20 eura. Zvyšok do výšky žalovanej sumy prijal odporca bezdôvodne, ktorý je povinný vrátiť a to titulom bezdôvodného obohatenia, skutkovej podstaty neplatného právneho úkonu. Súd si vyhodnotil ustanovenie zmluvy týkajúce sa zaplatenia poplatku z omeškania (bod 2, písm. c/ článku VIII.) za neplatné s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Taktiež odporca neodôvodnil, na základe čoho boli vyúčtované platby za upomienky spolu v sume 26 eur, a preto i v tejto časti odporca prijal platbu bez právneho dôvodu. Z týchto dôvodov navrhovatelia majú nárok na zaplatenie sumy vo výške 4.124,06 eura (4.408,02 - 283,96 eura). Vo zvyšku súd návrh ako nedôvodne podaný zamietol, i v časti úroku z omeškania od 15. 11. 2011 do 01. 03. 2012, keď navrhovatelia nepreukázali, z akého dôvodu žiadali priznať úrok z omeškania od 15. 11. 2011. Súd navrhovateľovi priznal i úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 Nar. vlády č. 87/95 Zb. od 02. 03. 2012, t.j. od podania návrhu. Súd rozhodol, že o trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia s poukazom na 151 ods. 3 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odporca vo vyhovujúcej časti, odôvodniac ho tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd 1. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu 1. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd 1. stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v konaní došlo k vadám, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. V odvolaní poukázal na ustanovenie § 6 ods. 1 a 2, § 7a ods. 3, § 10 ods. 2 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení predpisov a uviedol, že spoločenstvo vzniká dňom zápisu do registra spoločenstiev a súčasťou návrhu na zápis do registra je zmluva o spoločenstve. V prípade, ak zmluva obsahuje náležitosti v rozpore s legislatívou, príslušný správny orgán vyzve spoločenstvo na odstránenie nedostatkov a až po ich odstránení spoločenstvo, prípadne novú zmluvu registruje. Poukázal tiež na § 13 citovaného zákona a uviedol, že o nerozlučné spoločenstvo ide tam, kde majú účastníci také spoločné práva alebo spoločné povinnosti, že sa rozhodnutie o veci samej musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane. O nerozlučné spoločenstvo ide všade tam, kde sa účinok rozsudku musí vzťahovať na všetkých spoločníkov. Vyhodnotenie súdom právneho úkonu - ustanovenia zmluvy týkajúce sa zaplatenia poplatku z omeškania za neplatné - spôsobuje, že účinok rozsudku sa musí vzťahovať na všetkých spoločníkov, pretože ide o nerozlučné spoločenstvo. Rozhodnutie súdu sa teda týka všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome L. XX, XX, XX B., napriek tomu, že neboli všetci označení ako účastníci konania. Navrhovatelia označili len spoločenstvo a neoznačili ako účastníka konania ani jedného z vlastníkov tam, kde je byt alebo nebytový priestor predmetom podielového alebo bezpodielového spoluvlastníctva. Súd svojim rozsudkom a vyhodnotením ustanovenia zmluvy, týkajúcim sa zaplatenia poplatku z omeškania ako neplatného právneho úkonu v danom prípade podľa ustanovenia § 159 ods. 2 OSP, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný len pre účastníkov a všetky orgány a pre osoby, ktoré sa na konaní nezúčastnili, by teda výrok rozsudku záväzný nebol, čo je však v rozpore so zamýšľanými účinkami rozsudku. Procesnými dôsledkami nerozlučného spoločenstva je, že rozhodnutie sa týka všetkých spoločníkov, že práva a povinnosti spoločníkov sú nerozlučné a že procesné dôsledky rozhodnutia sa týkajú všetkých spoločníkov, čoho dôsledkom je aj to, že procesný úkon niektorého zo spoločníkov sa týka všetkých spoločníkov. Dôsledky nerozlučného spoločenstva vyplývajú z hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, bez zreteľa na ich vôľu. Preto ide o nútené spoločenstvo. Z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky konania, navrhol konanie zastaviť. Poukázal tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/16/2010 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 185/2010 a uviedol, že citované rozhodnutia sú aplikovateľné aj na zmluvu o spoločenstve, pretože zmluva o spoločenstve a zmluva o výkone správy slúžia identickým spôsobom na zabezpečenie správy bytového domu. Je bežnou praxou

ustanoviť v zmluve o spoločenstve alebo v zmluve o výkone správy finančnú sankciu v dohodnutej výške, ak si vlastníci neplnia povinnosti uhrádzať preddavky v dohodnutej lehote. Z uvedených dôvodov mal za to, že konanie a rozsudok vykazujú vady, pretože súd 1. stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci a účastníci konania neboli správne označení v rozhodnutí o veci, preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu 1. stupňa zmenil a konanie vo veci zastavil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj navrhovatelia v 1. a 2. rade v zamietajúcej časti, proti výške priznaného úroku z omeškania a o určenie dňa omeškania s dlžnou istinou, odôvodniac ho tým, že rozhodnutie súdu 1. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ súd ich návrh v časti zaplatenia sumy 283,96 eura zamietol, návrh bol zamietnutý bezdôvodne, nakoľko odporca si v konaní neuplatnil nárok na úrok z omeškania. Odporca si v konaní neuplatnil svoj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, a teda ho ani nevyčíslil, nepreukázal v konaní, odkedy mal vzniknúť nárok na zaplatenie úroku z omeškania, teda, odkedy sa mali navrhovatelia v 1. a 2. rade dostať do omeškania a kedy malo dôjsť zo strany navrhovateľov v 1. a 2. rade k úhrade konkrétnych dlžných súm. Ak by aj súd považoval obranu odporcu v konaní prezentujúcu oprávnenosť požadovať od navrhovateľov v 1. a 2. rade zaplatenie poplatku z omeškania, ako uplatnenie si nároku na zaplatenie úroku z omeškania zo strany odporcu, súd za určité obdobia potom priznal odporcovi aj úrok z omeškania, ktorý je premičaný. Ide o úrok z omeškania za obdobie od 01. 01. 2010. Má však za to, že súd priznal odporcovi nárok na zákonný úrok z omeškania bez splnenia zákonného predpokladu uplatnenia si nároku naň zo strany odporcu. Súd priznal navrhovateľom v 1. a 2. rade úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 02. 03. 2012, pričom návrh v časti úroku z omeškania od 15. 11. 2011 do 01. 03. 2012 zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovatelia nepreukázali, z akého dôvodu požadujú úrok z omeškania od 15. 11. 2011 a priznal úrok z omeškania odo dňa podania návrhu. Navrhovatelia požadujú úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 15. 11. 2011 z dôvodu, že dňa 14. 11. 2011 zaplatili odporcovi žalovanú sumu, ktorú odporcovi uhradili bez právneho dôvodu. Skutočnosť, že navrhovatelia v 1. a 2. rade zaplatili odporcovi peňažné prostriedky dňa 14. 11. 2011 vyplýva z predloženého dôkazu, ktorý bol súdu predložený súčasne s podaním návrhu dňa 02. 03. 2013. Odporca mal teda finančné prostriedky neoprávnené odo dňa nasledujúceho po dni, kedy mu ich navrhovatelia v 1. a 2. rade boli nútení zaplatiť a odkedy sa odporca na úkor navrhovateľov bezdôvodne obohatil. V súvislosti s podľa nimi nesprávnym priznaním úroku z omeškania až od podania návrhu súd potom určil aj výšku úroku z omeškania v zákonnej výške platnej ku dňu 02. 03. 2012 vo výške 9 %, čo tiež namietajú. Požadujú preto úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 15. 11. 2011 do zaplatenia. Z uvedených dôvodov navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu 1. stupňa zmenil tak, že zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 4.408,02 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 4.408,02 eura od 15. 11. 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania v výške 933,82 eura. Zároveň žiadali priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v sume 169,22 eura.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov uviedol, že poplatok z omeškania písomne dohodnutý v zmluve o spoločenstve je svojím obsahom v zmysle § 544 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka formou zabezpečenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spoločenstve uzatvorenej podľa osobitného predpisu, a to zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, kde zák. č. 182/1993 Z. z. je lex specialis a § 488 a 493 sú ustanovenia lex generalis. V tomto konaní sa nejedná o zmenu obsahu záväzkov, a preto nie je aplikovateľný § 517 Občianskeho zákonníka, tak ako je uvedené v odvolaní navrhovateľov, ale ako už uviedli, išlo o vymáhanie písomne dohodnutej formy zabezpečenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spoločenstve.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdiť a v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovatelia sa podaným návrhom domáhali od odporcu zaplatenia sumy 4.408,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne odo dňa 15. 11. 2011 do zaplatenia a trov konania. Návrh odôvodňovali tým, že odporca od nich ako vlastníkov bytu vymáhal okrem nedoplatkov na úhradách za služby spojené s užívaním ich bytu aj penále (takto odporca označoval pohľadávku vo vyúčtovaní), pričom podľa zmluvy bol tento nárok označený ako poplatok z omeškania, v celkovej sume 4.382,02

eura a poplatok za upomienky v sume 26 eur. Ustanovenie zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov považovali za absolútne neplatné, pretože zákon stanovuje, kedy je daný nárok na poplatok z omeškania, pričom do úvahy prichádza iba pri nájme bytu, avšak nie pri vlastníctve bytu, avšak navrhovatelia vlastními bytu boli. Žalovanú sumu odporcovi uhradili len z dôvodu, že bez tejto úhrady im odmietol vydať potvrdenie, že na predmetnom byte nemajú žiadne nedoplatky, potrebné na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti, ktoré potrebovali z dôvodu, že byt chceli predať. Žalovanú sumu teda odporcovi zaplatili z donútenia, preto sa podaným návrhom domáhali jej vrátenia.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrhu navrhovateľov vyhovel do sumy 4.124,06 eura s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.124,06 eura od 02. 03. 2012 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku návrh zamietol. V dôsledku odvolania podaného oboma účastníkmi konania bol predmetom preskúmania odvolacím súdom rozsudok súdu prvého stupňa, tak vo vyhovujúcej, ako aj zamietajúcej časti.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, zistil, že súd prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti riadne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v tejto časti stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje. Záver súdu prvého stupňa, že v prípade neplnenia si povinností vlastními bytu má správca domu právo uplatniť si voči nim zákonný úrok z omeškania, prípadne zmluvnú pokutu, ak bola v zmluve o spoločenstve dohodnutá a ustanovenie § 697 Občianskeho zákonníka sa týka nájmu bytu, a preto ho nie je možné na daný vzťah aplikovať, považuje odvolací súd za správny. Odvolací súd k námietkam odporcu v tejto časti, uvedeným v odvolaní, dodáva, že jednou zo súčastí návrhu na registráciu spoločenstva je aj zmluva o spoločenstve, pričom v zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z., ak návrh na zápis do registra neobsahuje náležitosti podľa odseku 2, správny orgán upozorní vlastníka domu alebo splnomocneného zástupcu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo správcu pri vzniku spoločenstva zo zákona do 15 dní od doručenia návrhu, že konanie o registrácii začne až po odstránení nedostatkov. Náležitosti zmluvy o spoločenstve pritom obsahuje ustanovenie § 7a ods. 3 tohto zákona, pričom v zmysle písm. d) tohto zákonného ustanovenia zmluva o spoločenstve obsahuje aj úpravu práv a povinností vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Tak, ako správne uviedol odporca v odvolaní, podľa § 10 ods. 2 písm. d) tohto zákona sú príjmom fondu prevádzky, údržby a opráv domu, okrem iného, aj zmluvné pokuty a úroky z omeškania vzniknuté použitím prostriedkov fondu prevádzky, údržby a opráv domu. Správny orgán pri registrácii spoločenstva a preskúmaní zmluvy o spoločenstve preskúmava, či má všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo však neznamená, že v tejto fáze skúma i to, či v rámci úpravy práv a povinností vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome sú všetky sankcie za porušovanie povinností vlastníkov bytov v súlade so zákonom. Samotná registrácia spoločenstva, teda aj v danej veci preto automaticky neznamená, že v zmluve o spoločenstve dohodnutý poplatok z omeškania je v súlade so zákonom. Samotný zákon č. 182/1993 Z. z. v ustanovení § 10 ods. 2 písm. d) uvádza ako príjem fondu prevádzky, údržby a opráv domu zmluvné pokuty a úroky z omeškania a poplatok z omeškania neuvádza. To korešponduje so záverom súdu prvého stupňa, že poplatok z omeškania pre prípad porušenia povinností vlastníkov bytov dohodnúť nemožno, možno ho dohodnúť len v prípade, keď to zákon stanovuje, pričom o takýto prípad v danej veci nejde. Pokiaľ si chceli vlastníci v zmluve o výkone správy dohodnúť pre prípad porušenia povinností vlastními bytu sankciu, mohli sa dohodnúť na zmluvnej pokute, prípadne sa domáhať zákonného úroku z omeškania. Otázku súladu tejto časti zmluvy o spoločenstve si súd prvého stupňa v danej veci vyriešil ako predbežnú otázku, posúdenie tejto veci nebolo predmetom určovacieho výroku, preto sa posúdenie tejto otázky vzťahuje len na účastníkov tohto konania a námietka odporcu, že všetci vlastníci bytov neboli účastníkmi tohto konania, je bezpredmetná. Aj v prípade, ak by malo ísť o nerozlučné spoločenstvo a všetci by neboli účastníkmi konania, bol by to dôvod na zamietnutie návrhu, a nie na zastavenie konania, ako navrhoval odporca. Pre prípad porušenia povinností vlastními bytov stanoviť v zmluve o spoločenstve sankcie za porušenie ich povinností je bežné a v súlade so zákonom, avšak takýmito sankciami sú úrok z omeškania, prípadne aj zmluvná

pokuta, ak bola dohodnutá, tak ako to upravuje aj ustanovenie § 10 ods. 2 písm. d) tohto zákona. Pokiaľ teda navrhovatelia zaplatili žalovanú sumu odporcovi len z dôvodu, aby im vydal potvrdenie, že nemajú žiadne nedoplatky, potrebný k predaju ich bytu a následne si túto sumu vymáhali od odporcu titulom bezdôvodného obohatenia, ich nárok je dôvodný. Z uvedených dôvodov je záver súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 OSP v tejto časti potvrdil.

V dôsledku odvolania podaného navrhovateľmi bola predmetom preskúmania odvolacím súdom aj zamietajúca časť napadnutého rozsudku.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená vo vyššie citovanom ustanovení.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa uvedeným kritériám na odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá. Predmetom konania bol nárok navrhovateľov na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nedôvodne zaplatenej sumy titulom poplatku z omeškania. Súd prvého stupňa, bez toho, aby si odporca úrok z omeškania uplatnil ako obranu, návrh v časti zamietol z dôvodu, že odporca by mal nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania za čas omeškania s platbami navrhovateľov, ktorý následne aj vyčíslil, pričom, z akého dôvodu ho odporcovi priznal, riadne neodôvodnil. Rovnako tak neodôvodnil ani to, prečo považoval za nepreukázané, z akého dôvodu navrhovatelia žiadali priznať úrok z omeškania od 15. 11. 2011 vo výške 9,25% ročne, keď navrhovatelia už k návrhu predložili súdu doklad o zaplatení sumy 9.493,12 eura dňa 14. 11. 2011, v ktorej sume podľa dokladu o predpísaných a uhradených zálohách (č. I. 9) je v sume 9.493,12 eura zahrnutá aj žalovaná suma 4.382,02 eura (2.002,93 + 645,76 + 1.733,33), preto je jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné, čo bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP v tejto časti, ako aj v časti výroku o trovách konania. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude preto v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné. Názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný (§ 226 OSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.